

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 589/2013-17

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 10. decembra 2013 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. E. D., H., zastúpeného R. s. r. o., B., v mene ktorej koná advokát a konateľ JUDr. B. R., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Komárno v konaní vedenom pod sp. zn. 1 T/171/2009 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. E. D. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 11. októbra 2013 doručená sťažnosť Ing. E. D., H. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných

slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Komárno (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 1 T/171/2009.

Z obsahu sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ je účastníkom trestného konania vedeného v štádiu súdneho konania pred okresným súdom pod sp. zn. 1 T/171/2009, a to v postavení obžalovaného.

V sťažnosti sťažovateľ uvádza: „... viac ako 104 mesiacov som nezákonne trestne stíhaný napriek tomu, že som sa nedopustil žiadneho trestného činu.“

Sťažovateľ dôvodí, že „neboli a ani nemohli byť nijako, a už vôbec nie bez pochybnosti, preukázané všetky obligátorne znaky skutkovej podstaty stíhaného trestného činu“ a že orgány verejnej moci postupovali na podklade nedostatočne zisteného a zadokumentovaného skutkového stavu.

Podľa vyjadrenia sťažovateľa bola činnosť orgánov prípravného konania neefektívna, nesprávna a neodborná, čo opiera sťažovateľ o podrobne prezentovanú chronológiu úkonov prípravného konania.

Sťažovateľ sa v sťažnosti takisto zmiňuje, že v záujme ochrany svojich práv využil prostriedok nápravy poskytovaný mu ustanoveniami § 62 a nasl. zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, podal sťažnosť na prietahy v konaní, teda že splnil procesný predpoklad prípustnosti jeho sťažnosti podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde.

Sťažovateľ uzatvára odôvodnenie svojej sťažnosti tvrdením o neefektívnej, nesprávnej a neodbornej činnosti orgánov verejnej moci ako primárnej príčiny, podľa názoru sťažovateľa neúnosnej doby trvania trestného konania.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti sťažovateľ ústavnému súdu navrhuje, aby po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie rozhodol v jeho veci nálezom, ktorým by vyslovil, že postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 1 T/171/2009 bolo porušené jeho základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, prikázal okresnému súdu konať bez zbytočných prietahov, priznal mu primerané finančné zadosťučinenie v sume 10 400 €, ako aj náhradu trov právneho zastúpenia.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez účasti sťažovateľa v súlade s § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a zisťuje, či návrh spĺňa zákonom predpísané náležitosti a či nie sú dané dôvody na jeho odmietnutie. Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní každej sťažnosti pravidelne skúma aj to, či sťažnosť nie je zjavne neopodstatnená.

Zo sťažnosti, predovšetkým z obsahu petitu sťažnosti, ktorú podal sťažovateľ prostredníctvom kvalifikovaného právneho zástupcu, vyplýva, že sťažovateľ namietá porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 1 T/171/2009.

Podľa § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde ústavný súd je viazaný návrhom na začatie konania okrem prípadov výslovne uvedených v tomto zákone.

To znamená, že ústavný súd môže rozhodnúť len o tom, čoho sa sťažovateľ domáha v petite svojej sťažnosti, a vo vzťahu k tomu subjektu, ktorého označil za porušovateľa svojich práv (m. m. II. ÚS 19/05, III. ÚS 2/05).

Uvedené osobitne platí v prípadoch, v ktorých sú osoby požadujúce ochranu svojich základných práv a slobôd zastúpené kvalifikovaným právnym zástupcom, advokátom.

Povinnosti advokáta vyplývajúce zo zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov vylučujú, aby ústavný súd nahradzoval úkony právnej služby, ktoré je advokát povinný vykonávať tak, aby boli objektívne spôsobilé vyvolať nielen začatie konania, ale aj prijatie sťažnosti na ďalšie konanie, ak sú na to splnené zákonom ustanovené predpoklady. Osobitne to platí pre všetky zákonom ustanovené náležitosti úkonov, ktorými začína konanie pred ústavným súdom (napr. II. ÚS 117/05, III. ÚS 236/07, III. ÚS 334/09).

Podľa § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde musí návrh na začatie konania pred ústavným súdom okrem ostatných tu vymedzených zákonných náležitostí obsahovať aj odôvodnenie návrhu. V prípade namietaného porušenia požiadavky prerokovania veci bez zbytočných priťahov považuje ústavný súd za takéto odôvodnenie aspoň základný rámcový prehľad chronológie úkonov konania, resp. spôsob postupu orgánu verejnej moci, proti ktorému námietka porušenia tohto práva smeruje.

Preskúmaním obsahu sťažnosti ústavný súd dospel k zisteniu, že v sťažnosti sťažovateľa odôvodnenie v intenciách uvedeného absentuje. Odôvodnenie svojej sťažnosti obmedzil totiž sťažovateľ len na tvrdenia a súvisiacu argumentáciu o nedostatočne zistenom skutkovom stave a prezentáciu úkonov len v štádiu prípravného konania, pričom aspoň základný náčrt spôsobu postupu okresného súdu, proti ktorému námietka smeruje, sťažovateľ úplne opomenul.

Na základe uvedeného ústavný súd dospel k záveru, že sťažnosť neobsahuje odôvodnenie ako východisko pre rozhodnutie ústavného súdu, čo je jednou zo všeobecných náležitostí návrhu na začatie konania pred ústavným súdom podľa § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde.

Ústavný súd pripomína, že takéto nedostatky zákonom predpísaných náležitostí nie je povinný odstraňovať z úradnej povinnosti. Nedostatok, resp. nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí návrhu účastníka konania, je v zmysle konštantnej judikatúry ústavného súdu dôvodom odmietnutia sťažnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde (podobne napr. IV. ÚS 409/04, IV. ÚS 168/05, III. ÚS 210/09, III. ÚS 32/2011).

Vychádzajúc z uvedených skutočností ústavný súd sťažnosť sťažovateľa podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. decembra 2013